

2014. december 17., szerda

P8_TA(2014)0104

Acélágazat az EU-ban: a munkavállalók és az ipar védelme**Az Európai Parlament 2014. december 17-i állásfoglalása az európai uniós acélágazatról: a munkavállalók és az ipar védelme (2014/2976(RSP))**

(2016/C 294/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésre, amely az Európai Unióról szóló szerződés alapja,
- tekintettel az „Iparpolitika: A versenyképesség erősítése” című, 2011. október 14-i bizottsági közleményre (COM(2011) 0642),
- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében – Az iparpolitikáról szóló közlemény frissítése” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
- tekintettel a „Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai acélipar érdekében” című, 2013. június 11-i bizottsági közleményre (COM(2013)0407),
- tekintettel a „Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai acélipar érdekében” című, 2014. február 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az acéliparról, valamint az Unióban tevékenykedő vállalatok szerkezetátalakításáról, áttelepítéséről és bezárásáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előjelzéséről és kezeléséről szóló, a Bizottságnak címzett ajánlásokat tartalmazó 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Acciai Speciali Terni (AST) olasz acélművel kapcsolatosan a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000087/2014),
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

Általános kihívások

- A. mivel az európai szén- és acélipar történelmi jelentőségű az európai integráció szempontjából és Európában az ipari hozzáadottérték-teremtés alapját képezi;
- B. mivel az acélágazat alapvető szerepet játszik az európai gazdaság és ipar szempontjából, és jelenleg a kereslet jelentős csökkenésével küzd, amely a munkahelyek folyamatos megszűnéséhez és a versenyképesség csökkenéséhez vezet, és amely nem sok jóval kecsget az európai gazdaság olyannyira szükséges fellendülését illetően;
- C. mivel az Európai Uniónak minden tagállamában az ipari termelés fejlesztését célzó politikát kell előmozdítania a munkahelyeknek az Unión belüli megőrzése érdekében, és törekednie kell arra, hogy az ipar a GDP-hez való hozzájárulása 2020-ra elérje a 20 %-os indikatív célkitűzést;
- D. mivel az Unió egyik célkitűzése az acélipar támogatása, az az előtt álló akadályok és a versenyképességét fenyegető veszélyek megszüntetése, valamint a változó európai és Európán kívüli piaci feltételeknek való megfelelésre történő felkészítése;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0069.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0060.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0005.

2014. december 17., szerda

- E. mivel az elmúlt években az acélipar jelentős kihívásokkal nézett szembe nemcsak a szerkezetátalakítások és az ágazati egyesülések, és az ezekből adódó szociális kiadások tekintetében, hanem az EU éghajlat-változási célkitűzéseivel kapcsolatos új elvárásoknak való megfelelést illetően is;
- F. mivel különösen számos nagy acélgyártó folytat rövid távú pénzügyi megtérülésre irányuló stratégiát az innováció, a K+F-be történő beruházások, a foglalkoztatás és a készségfejlesztés rovására;
- G. mivel az európai acélipar a jövőjét veszélyeztető beruházási válsággal néz szembe, ugyanakkor azonban az acélból készült anyagokra döntő szerep vár az urbanizáció, a mobilitás és a demográfiai változások jelentette problémákra adandó fenntartható ipari megoldásokban;
- H. mivel a kereslet csekély növekedése miatt Európa – különösen a síkhengerelt termékek és a különösen nagy hozzáadott értékű termékek tekintetében – nettó acélexportőről nettó acélimportőrré fog válni;
- I. mivel a Bizottság szerint a gyárbezárások 2007 óta 60 000 munkahely megszűnését eredményezték, és a termelés 2007 és 2013 között 210 millió tonnáról 166 millió tonnára csökkent⁽¹⁾;

Kereskedelem és versenyképesség

- J. mivel a magas környezeti teljesítmény és a növekvő globális versenyképesség összeegyeztetésének szükségessége, valamint a CO₂-kibocsátás-áthelyezéssel kapcsolatos aggodalmak enyhítése és a nyersanyagokhoz való hozzáférés javítása továbbra is az acélágazat egyik alapvető kihívása marad, tekintettel arra, hogy a különböző versenytársak eltérő szabványokat követnek;
- K. mivel az acélipar globális megközelítésében figyelembe kell venni az energiaköltségeket, és mivel az Unióban az ipari fogyasztók számára elérhető energiaárak közvetlen hatással lehetnek a versenyképességre;
- L. mivel az energiahatékonyság és a forráshatékonyság további javítása jelentős költségmegtakarításokat és kibocsátás-csökkentést eredményezhet az ágazat számára;
- M. mivel a gépjárműipar részéről megnyilvánuló kereslet a strukturális túlkínálat miatt csökkenőben van, miközben más ágazatok – például a megújuló energia, az energetikai infrastruktúra – valódi lehetőségeket kínálnak az ágazat számára (példának okáért 1 db 3mW-os szél-turbina teljesítmény szempontjából 500 autóval egyenlő);

Szociális szempontok

- N. mivel az Európai Unióban tapasztalható magas munkanélküliségi ráták összefüggnek azzal, hogy csökken az ipari és gyártási termelőbázis, illetve mivel a jelenlegi válság komoly szociális nehézségeket okozott az érintett munkavállalóknak és régióknak;
- O. mivel az európai acélipar fontos munkáltató, amely közvetlenül több mint 350 000, a kapcsolódó iparágakban – többek között az újrahasznosítási láncban – pedig több millió munkahelyet biztosít;
- P. mivel egyes európai acélművek helyzete komoly aggodalmakat okoz a munkavállalóknak, valamint a nemzeti és helyi hatóságoknak;
- Q. mivel a szerkezetátalakításban részt vevő vállalatoknak társadalmilag felelős módon kell eljárniuk, mert a tapasztalatok szerint a szociális és gazdasági szempontból sikeres szerkezetátalakításhoz megfelelő társadalmi párbeszédre van szükség, és mivel – amint azt a Parlament fent említett, 2013. január 15-i állásfoglalása említi – kiemelt figyelmet kell fordítani a munkavállalók tájékoztatására és a velük történő konzultációra;

⁽¹⁾ A Bizottság szolgálatainak „Helyzetjelentés a versenyképes és fenntartható európai acéliparra irányuló cselekvési tervről szóló, 2013. június 11-i bizottsági közlemény (COM(2013)0407) végrehajtásáról” című munkadokumentuma (SWD(2014)0215).

2014. december 17., szerda

- R. mivel a szociális partnerek minden szinten és széles körben történő bevonása, valamint az uniós szintű szociális párbeszéd létfontosságúak az acélművek és alkalmazottaik érdekeinek védelme szempontjából;
- S. mivel számos, összességében 20 millió tonna kapacitású acélművet ideiglenesen több mint három éve leállítottak; mivel ugyanakkor számos európai acélműben a munkavállalók többsége idős, nyugdíjazás előtt álló szakmunkás;

Kutatás és fejlesztés/technológia

- T. mivel a csúcstechnológiai iparágakra – köztük az acéliparra – a technológiai szaktudás modelljeként tekintettek, ezért azonnali cselekvésre van szükség a megtartásuk érdekében, megelőzendő áthelyezésüket az Unió területén kívülré;
- U. mivel a kutatás és a fejlesztés stratégiai jelentőségű egy olyan ágazatban, amelynek képesnek kell lennie különösen (de nem kizárólag) a CO₂-kibocsátás csökkentésére;

Kihívások

1. hangsúlyozza, hogy az európai gazdasági fellendülés nagymértékben függ egy erős feldolgozóipartól, amelyben az acélipar kulcsszerepet játszik, és hogy a feldolgozóipar a hazai kereslettel és növekedéstől függ;
2. kitarat emellett, hogy meg kell tartani az olyan fontos iparterületeken kifejlesztett know-how-t és szaktudást, mint Terni, Piombino, Florange, Krefeld, Bochum, Taranto és Asturias, ami biztosítani fogja a diverzifikációt, a környezet megóvását, az innovatív termékeket és a meglévő termelési kapacitás megőrzését;
3. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a 2015 első felére beígért iparpolitikai ütemterv elkészítését, amelynek célja, hogy felélessze az európai ipart a globális piacon és hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen, egyúttal biztosítva a magas szociális és környezeti normákat az Unióban, valamint viszonyosságra törekedve a harmadik országokkal;
4. az Európa 2020 stratégia féldős felülvizsgálata során kiemelkedően fontosnak tartja az újraparosítás ambiciózus megközelítését egy valódi uniós iparpolitika megvalósítása, valamint az EU globális szintű ipari versenyképességének felélesztése szempontjából;
5. mivel az acélgépjárműt számos országban stratégiai fontosságúnak tekintik, felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai acélipar stratégiai pozícióját a világban, és dolgozzon ki világos úttervet azokra a közép- és hosszú távú kezdeményezésekre, amelyeket az európai acélipar támogatása érdekében javasolni szándékozik; hangsúlyozza, hogy az úttervben a szociális partnereket minden szinten időben és széles körben be kell vonni; úgy véli, hogy tekintettel a válság elhúzódására, az acélipari cselekvési terv végrehajtásáról is kell éves jelentést készíteni annak érdekében, hogy építeni lehessen az elmúlt év pozitív eredményeire és ne vesszen kárba a meglévő lendület;
6. kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki egy mélyreható acélpiaci elemző eszközt, amely pontos információt nyújtana az európai és a globális acélkereslet és -kínálat egyensúlyáról, és amely különbséget tesz a piac fejlesztésének strukturális és ciklikus összetevői között; úgy véli, hogy az acélpiaci nyomon követése jelentős mértékben hozzájárulhat az acél- és más fémhulladékok piacának átláthatóságához, és értékes inputot biztosíthat az acélipar ciklikus természete miatt elkerülhetetlen kiigazító és proaktív intézkedésekhez; kéri a Bizottságot, hogy a piaci elemző eszközt használja fel a kockázatok előrejelzésére és annak kivizsgálására, hogy a gyárak bezárása milyen hatással van az ágazat fellendülésére;
7. kéri a Bizottságot, hogy a közeljövőben készítsen jelentést az európai acélipar előtt álló jelentősebb kihívásokról, ideértve a szociális, gazdasági és környezeti vetületeket is; e tekintetben emlékeztet arra, hogy az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés lejártát követően a Bizottság jogosult az európai acéliparban végbemenő változások okozta gazdasági és társadalmi hatások kezelésére; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel a – különösen a háromoldalú stratégiai megfontolásokkal és a kutatással kapcsolatos – pozitív tapasztalatokat;

2014. december 17., szerda

8. kéri, hogy az új biztosi testület megválasztása alkalmából sürgősen és a Parlament teljes körű részvételével indítsák újra az acélipari kérdésekkel foglalkozó magas szintű csoportot, és ennek keretében hívjanak össze megbeszélést a célból, hogy az érdekelt feleket tájékoztassák a Bizottság acélipari cselekvési tervében szereplő 40 fellépés végrehajtásában elért előrehaladásról; felszólítja a Bizottságot, hogy amennyiben szükséges vagy lehetséges, a megfelelő időben tartsa meg a magas szintű csoport üléseit, hogy az azokon elért eredményeket felhasználhassák a Versenyképességi Tanács megbeszélésein; felszólítja a Bizottságot, hogy – mivel az acélágazatot érintő néhány kérdés más energiaintenzív iparágak számára is lényeges – szervezzen évente tematikus üléseket más energiaintenzív iparágak képviselőivel, amelyek megvitátnák a versenypolitika, a kereskedelempolitika, az energiapolitika vagy az éghajlat-politika témakörét;

9. lényegesnek tartja, hogy a regionális és helyi önkormányzatok, valamint a térség acélműveit képviselő szakszervezetek szorosan részt vegyenek a folyamatban a tagállamok legjelentősebb érintett szereplői közötti együttműködés, információcsere és a bevált gyakorlatok átadásának ösztönzése érdekében;

10. kiemeli, hogy meg kellene vizsgálni, hogy az európai ipar fenntarthatóvá és nyereségesé tétele céljából hogyan lehet kezelni a befektetési válságot, szem előtt tartva, hogy az acélipari beruházásokat hosszú távú megtérülés jellemzi; ezért sürgeti a Bizottságot annak megfontolására, hogy beruházási csomagjának jelentős részét hosszú távú és életképes infrastrukturális projektekre, valamint a nagyszabású ipari projektekkel kapcsolatos innovációra fordítsa, beleértve az energiahatékonyságra irányuló és az alacsony szénkibocsátású projekteket, melyek szintén jelentős mértékben fellendíthetik az acél iránti keresletet az Unióban;

11. ösztönzi továbbá más innovatív finanszírozási eszközök, így olyan kockázatmegosztási pénzügyi eszközök alkalmazását, amelyek elsőbbséget biztosítanak a válságban lévő acélipari ágazatok számára; felhívja az Európai Beruházási Bankot és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankot, hogy alakítsák ki az acélipari projektek hosszú távú finanszírozási keretét;

12. hangsúlyozza annak döntő fontosságát, hogy az acélipari ágazat támogatásban részesüljön – beleértve az új kulcsfontosságú acélfelhasználó ágazatok stratégiai fejlesztését, például az energetikai ágazatban (megújuló energia termelése és elosztása), a közlekedési ágazatban és az erőforrás-hatékony építési projektek során –, ily módon ösztönözve a hatékony termelési folyamatokat, erősítve a belső piacot, valamint ösztönözve a készségfejlesztést;

13. kéri az „életciklus-értékelésen” alapuló megközelítés alkalmazását a környezeti hatások felmérése és az életciklus valamennyi szakaszában történő csökkentett forrásfelhasználás értékelése érdekében, amely magában foglalja a nyersanyag-kitermelést és -átalakítást, a gyártást és a forgalmazást, a felhasználást és/vagy a fogyasztást, az anyagok újrafelhasználása és újrafeldolgozása, valamint az energia-visszanyerés előmozdítása, illetve a hulladék végleges elhelyezésének csökkentése céljával;

14. felszólítja a Bizottságot annak ellenőrzésére, hogy a versenyszabályok alkalmazása nem vezetett-e tisztességtelen megoldásokhoz az európai acélpiacon, aminek negatív hatása lehet a hatékonyságára, és ha igen, ösztönzi a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot korrekciós intézkedésekre, és akadályozza meg az ilyen helyzeteket a jövőben; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a versenyjog terén hozott határozatai vagy jogorvoslati nem veszélyeztethetik az egyes acélgyártó üzemek gazdasági életképességét, különösen a megnövekedett globális verseny fényében; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a versenyjog terén hozott határozatai vagy jogorvoslati nem veszélyeztethetik az egyes acélgyártó üzemek gazdasági életképességét, különösen a megnövekedett globális verseny fényében;

15. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az energiaintenzív iparágak számára elérhető állami támogatások jelenlegi rendszere ne vezessen a belső piac torzulásához, és ennélfogva biztosítson egyenlő versenyfeltételeket a vállalatok számára; úgy véli, hogy az energiaintenzív iparágaknak stabil keretre van szükségük a beruházásaik számára, hogy biztosítani tudják a foglalkoztatás magas szintjét;

Kereskedelem és versenyképesség

16. ösztönzi a Bizottságot, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt az iparpolitikára olyan eszközök elfogadása révén, amelyek lehetővé teszik az európai ipar versenyképességének újjászületését a globális piacon, és biztosítson egyenlő versenyfeltételeket valamennyi gazdasági szereplő számára;

2014. december 17., szerda

17. felszólítja a Bizottságot, hogy kellő időben és hatékonyan kezelje az uniós piacra érkező, illegálisan támogatott és dömpingelt acélimportot, valamint hogy adott esetben alkalmazza az uniós joggal összhangban álló uniós kereskedelmi jogorvoslati eszközöket;
18. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazításának (a kibocsátási egységek megfizetése az Unión kívülről érkező acél után) megvalósíthatóságát egyenlő versenyfeltételek megteremtése céljából a szén-dioxid-kibocsátások terén, megszüntetve ezzel a kibocsátásáthelyezés jelenségét;
19. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokban biztosítsa az uniós acél- és acélalapú termékek exportlehetőségeinek és piacra jutási lehetőségeinek egyértelmű javítását; hangsúlyozza, hogy az acélipari termékek tisztességes kereskedelme csak az alapvető munkajogi és környezetvédelmi előírások teljesítése mellett működhet, és kiemeli, hogy a dömpingáron megvalósuló import tisztességtelen versenyhez vezet, különösen az európai rozsdamentesacél-gyártók számára; hangsúlyozza, hogy sürgető szükség van az Unió piacvédelmi eszközeinek modernizálására, és felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket e modernizációs folyamat megvalósítása érdekében, tisztességes versenyt biztosítva ezzel, és képessé téve az Uniót gyors és arányos intézkedések meghozatalára a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelem során;
20. úgy véli, hogy az itt javasolt pozitív intézkedések révén az acélipar nemzetközileg versenyképesebbé válhatna, megmutatva, hogy az uniós acéltermékek magasabb szociális, környezeti és gazdasági szabványoknak felelnek meg, mint a máshonnan származók, és kiemelve az uniós acélgyártók termékeinek minőségét, ami egyben a fogyasztók benyomásait is javítaná;
21. hangsúlyozza, hogy az éghajlat- és környezetvédelem magas európai normái világszintű normákká válhatnak, tisztességes feltételeket biztosítva így a versenynek;
22. tudatában van, hogy az acélágazat számos tagállamban nehézségekkel néz szembe részben a globális kereslet jelentős csökkenése, részben pedig az energiaárak és az európai feldolgozóipar külföldre költöztetésének növekedése következtében; felszólítja ezért a Bizottságot az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve (COM(2011)0571), illetve az Európai Erőforrás-hatékony platform szakpolitikai ajánlásainak teljes körű végrehajtására;
23. véleménye szerint javítani kell a hulladékokra vonatkozó jogszabályokat az uniós acélhulladék-piac működésének fenntartása érdekében, például az elhasznált járművekről szóló irányelv felülvizsgálata által; ismételt felhívja a figyelmet a jól működő acélhulladék-piac jelentőségére és arra, hogy e piacot a jövőben az EU körkörös gazdaságára irányuló stratégia szellemében fejleszteni és ösztönözni kell, a nem uniós ipari cégeknek az EU piacán való jelenlétéből fakadó túlzott áremelkedések megelőzése érdekében; kéri ezzel összefüggésben a Bizottságot, hogy fontolja meg kiviteli vámok alkalmazását az EU acélhulladék-piacán, az egyébként bekövetkező környezeti dömping megelőzése érdekében;

Szociális szempontok

24. emlékeztet rá, hogy szükséges beruházni a munkavállalók oktatásába és képzésébe, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak gondosan felügyelnie kell a folyamatos fejleményeket az ipari örökség és az érintett munkaerő védelme érdekében;
25. kéri a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamokat ne fordítsák egymás ellen, amikor egy több tagállamban gyárat üzemeltető nagy acélgyártó szerkezetátalakítást jelent be; továbbá a fenntartható, erőforrás-hatékony és versenyképes, valamint az európai és Európán kívüli piaci feltételek változásaihoz alkalmazkodni képes acélipar támogatását célzó szakpolitikai koordináció fontosságából adódóan kiáll egy olyan ösz-szeurópai megoldás mellett, amely az európai régiókban megóvja a jó munkahelyeket és az ipari tevékenységet, illetve létrehoz ilyeneket;
26. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az ipar, a szociális partnerek és a helyi hatóságok előre megtervezzék az ideiglenesen leállított üzemegységek esetleges újraindításához kapcsolódó képzési követelményeket;

2014. december 17., szerda

27. támogatja a know-how átadására irányuló program előmozdítását, amely révén a képzett munkavállalók átadhatnak a tudásukat és készségeiket az újaknak az európai acélgárakban;
28. hangsúlyozza, hogy a vállalatok társadalmi felelősségvállalására és a munkavállalók részvételére vonatkozó uniós normákat a harmadik országokban lévő európai vállalatoknál is alkalmazni kellene;
29. hangsúlyozza, hogy a munkavállalók innovációba és átszervezésbe való bevonása elengedhetetlen a gazdasági siker előmozdítása szempontjából, és felszólítja ezért a Bizottságot, hogy hozzon létre egy platformot a szociális partnerek részvételével az európai acéliparra vonatkozó cselekvési terv megvitására, végrehajtására és nyomon követésére;
30. felszólítja a kritikus gazdasági helyzetben lévő acélüzemek szociális partnereit, hogy a válsághelyzetekre való reagálás és az elbocsátások, munkahely-megszűnések elkerülése érdekében vegyék fontolóra a munkaidő kollektív csökkentésének lehetőségeit;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse a mérvadó uniós alapokat, mint az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA) és az Európai Szociális Alapot (ESZA), továbbá a szakpolitikai eszközöket a kiigazítás szociális költségeinek enyhítése és annak biztosítása érdekében, hogy megtartsák a megfelelő szakmai készségeket, és továbbfejlesszék az ágazat jövőbeli versenyképességét;
32. javasolja, hogy a vállalatok szabad kibocsátási egységeinek eladásából keletkező bevételt teljes egészében a karbonszegény gazdaságba fektessék be újra (felszerelés, technológiák, K+F, a munkaerő képzése);
33. úgy véli, hogy számítani kell az acél- és egyéb ipari ágazatokban a jövőben megvalósuló jelentős változásokra; úgy véli ebből a szempontból, hogy a tagállamoknak szorosabban össze kellene hangolniuk oktatási és képzési politikáikat a munkaerőpiac szükségleteivel, hogy képesek legyenek megbirkózni a hasonló helyzetekkel, emellett elő kellene mozdítaniuk a műszaki és tudományos területek vonzerejét annak biztosítása érdekében, hogy az innováció motorjaként képzett szakemberek legyenek jelen az acélágazatban;
34. hangsúlyozza, hogy a fenntarthatóbb termelési eljárásokra és termékekre történő átállás megvalósítása érdekében képzett és nagy gyakorlattal rendelkező munkavállalókra van szükség, és felszólít egy európai oktatási és képzési stratégia kialakítására; üdvözlő az acélágazatra vonatkozó, környezetbarát műszaki szakoktatási és -képzési projektet (Greening Technical Vocational Education & Training), amelynek keretében az acélipari vállalatok, kutatóintézetek és a szociális partnerek közösen vizsgálták a környezeti fenntarthatósághoz szükséges készségeket; kéri a Bizottságot, hogy a továbbiakban is támogassa a projekt eredményeinek végrehajtását;

Kutatás és fejlesztés/technológia

35. elismeri, hogy ki kell fejleszteni és az EU egészében terjeszteni kell az elérhető legjobb technikákat, és amikor csak lehetséges, támogatni kell, hogy ásványok helyett vashulladékot, kocsz helyett pedig gázt használjanak, továbbá hogy egyre inkább elektromos ívkemencéket alkalmazzanak;
36. felszólít az energiabevételt maximalizáló technológiákra irányuló beruházásokra, amire példa a járulékos gázokból és hulladékhőből történő gőz- és villanyáram-termelés optimalizálása;
37. szorgalmazza, hogy a tagállamok jogszabályok vagy kollektív szerződések alapján biztosítsanak megfelelő szociális védelmet és munkakörülményeket, valamint tisztességes béreket, továbbá hatékony védelmet a tisztességtelen elbocsátások ellen;
38. hangsúlyozza a kutatásba és innovációba való beruházás szükségességét, ami alapvető eleme általában az európai gazdaság, konkrétan pedig az acélipar újraindításának és megújításának, amely ágazat hosszú életciklusokon és az újrahasznosításban rejlő nagy lehetőségeken alapul; megemlíti ezzel összefüggésben a meglévő és új hidrogénalapú vasérc-redukációs technológiákat, amelyek nagy mennyiségű szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vagy megszüntetésére képesek; felszólít ezért a tisztességes acéltermékek védjegyének létrehozására és támogatására, „Made in Europe” néven;

2014. december 17., szerda

39. úgy véli, hogy a közös kutatási és fejlesztési erőfeszítések elő fogják mozdítani az alacsony szén-dioxid-kibocsátással és környezeti hatással járó acélgyártást, ezzel a fenntarthatóbb és versenyképesebb ipart támogatva;
40. kiemeli ezzel kapcsolatban a Horizont 2020 és a „Fenntartható Feldolgozóipar az Erőforrás- és Energiahatékonyság Révén” (SPIRE) programok alapvető fontosságát, illetve hogy az Európai Beruházási Banknak és a jövőbeli NER400-nak kellene finanszíroznia a legkockázatosabb innovációs és kutatási programokat;
41. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson nagyra törő innovációs politikát, amely lehetővé teszi olyan magas minőségi színvonalú, energiahatékony és innovatív termékek és eljárások kifejlesztését, amelyek lehetővé teszik az EU számára, hogy a növekvő globális versenyben helyt álljon; hangsúlyozza, hogy az új termékekre, például az autógyártás számára készült nagy szilárdságú, magasan ellenálló acéllemezeket is magában foglaló acélból készült tömegtermékekre, illetve az eltérő fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkező magas ötvözetű acélokra, és az új előállítási folyamatokra, különösen a hidrometallurgiára és az újraolvasztásos metallurgiára irányuló innováció kulcsfontosságú az uniós acélipar harmadik országbeli beszállítókkal szembeni versenyképességének növelése szempontjából, és hogy e területet különösen támogatni kell;
42. emlékeztet rá, hogy nem csak a kutatás és fejlesztés, illetve a tudástranszfer, hanem a piaci bevezetés és az innovációs klaszterek támogatása révén is ösztönözni kell az innovációt, a köz- és magánszféra közötti partnerségek előmozdításával olyan stratégiai ágazatokban, mint az acélipar, még több magántőke mobilizálása érdekében;
43. támogatja a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célzó ipari kísérleti projektek finanszírozását annak érdekében, hogy meg tudjunk felelni a fenntartható, szén-dioxid-mentes gazdaságba történő átmenet sürgető szükségességének, amelynek gerincét az energiahatékonyság, a megújuló források és az intelligens infrastruktúra adják, valamint támogatja a rendkívül alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó acélgyártási (ULCOS) technológiák átalakítását egy energiahatékony és környezetileg hatékony iparpolitikai eszközzé;
44. úgy véli, hogy a csökkentési lehetőségek, főleg az acélipari ágazatokban nagymértékben függenek majd az új technológiáktól, és ezért hangsúlyozza, hogy az uniós támogatású kutatási és innovációs programok milyen fontos szerepet játszhatnak az európai gazdaság fellendítésében a Horizont 2020 programon keresztül, illetve hogy milyen szerepe lehet az európai acélgazdaság versenyképességének és termékei magas minőségének biztosításában; emlékeztet, hogy a kutatás és az innováció a gazdasági növekedés és a versenyképes ipar fontos mozgatórugói;
45. felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre az acélipari cselekvési tervben javasoltaknak megfelelően a SustSteel-kezdeményezést, amely a Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága teljes körű támogatását élvezi, és ezt minél hamarabb vigye végbe;

o

o o

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-